

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1551. usque ad annum 1553

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1771

VD18 90118561

§. 68. Synodi Canones de Sacramento Pœnitentiæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66577](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66577)

Sæcul. XVI.
A. C. 1551.

„Unctionem a fidelibus sine peccato
„contemni posse affirmant : hæc enim
„omnia manifestissime pugnant cum per-
„spicuis tanti Apostoli verbis, nec pro-
„fecto Ecclesia Romana, aliarum om-
„nium Mater, & Magistra, aliud in
„hac administranda Unctione, quan-
„tum ad ea, quæ hujus Sacramenti
„substantiam perficiunt, observat, quam
„quod beatus Jacobus præscripsit : ne-
„que vero tanti Sacramenti contemp-
„tus absque ingenti scelere, & ipsius
„Spiritus Sancti injuria, esse possit.

Postquam igitur Synodus in relatis
hisce capitibus Ecclesiæ doctrinam circa
Pœnitentiæ, & extremæ Unctionis Sa-
cramenta, necnon ea, quæ ab omni-
bus Christi fidelibus credi vult, expo-
suit, insuper circa eandem materiam
Canones nunquam violanda fide ser-
vandos, ac tenendos proponit, atque
eos, qui contrariam opinionem propu-
gnant, perpetuo damnat, necnon ana-
themate notat. Percipiamus itaque
hosce Canones, quorum quindecim Sa-
cramentum Pœnitentiæ, quatuor vero
duntaxat extremam unctionem concer-
nunt.

§. LXVIII.

*Synodi Canones de Sacramento Pœ-
nitentiæ.*

C. A.

C A N O N I.

Sæcul XVI.

A. C. 1551.

Si quis dixerit, in Catholica Ecclesia Pœnitentiam non esse vere, & proprie Sacramentum, pro fidelibus, quoties post baptismum in peccata labuntur, ipsi Deo reconciliandis, a Christo Domino nostro institutum; anathema sit.

Canon II. *Si quis Sacramenta confundens, ipsum Baptismum Pœnitentiæ Sacramentum esse dixerit, quasi hæc duo Sacramenta distincta non sint, atque ideo pœnitentiam non recte secundam post naufragium tabulam appellari, anathema sit.*

III. *Si quis dixerit, verba illa Domini Salvatoris, accipite Spiritum Sanctum, quorum remisistis peccata, remittuntur eis, & quorum retinueritis, retenta sunt: non esse intelligenda de potestate remittendi, & retinendi peccata in Sacramento pœnitentiæ, sicut Ecclesia Catholica ab initio semper intellexit, detorsit autem contra institutionem hujus Sacramenti, ad auctoritatem prædicandi Evangelium; anathema sit.*

IV. *Si quis negaverit ad integram, & perfectam peccatorum remissionem requiri tres actus in pœnitente, quasi materiam Sacramenti pœnitentiæ, videlicet contritionem, Confessionem, & Satisfactionem, quæ tres pœnitentiæ partes dicuntur, aut dixerit, duas tantum esse pœnitentiæ partes, terrores scilicet incussos conscientiae agnito peccato,*

Sæcul. XVI
A.C. 1551. cato, & fidem conceptam ex Evangelio,
vel absolutione, qua credit quis sibi per Chri-
stum remissa peccata, anathema sit.

V. Si quis dixerit, eam contritionem,
quæ paratur per discussionem, collectionem,
& detestationem peccatorum, qua quis re-
cogitat annos suos in amaritudine anima
suæ, ponderando peccatorum suorum gra-
vitatem, multitudinem, sæditatem, amif-
sionem æternæ beatitudinis, & æternæ dam-
nationis incursum, cum proposito melioris
vitæ, non esse verum, & utilem dolorem,
nec præparare ad gratiam, sed facere ho-
minem hypocritam, & magis peccatorem,
demum illam esse dolorem coactum, & non
liberum, ac voluntarium, anathema sit.

VI. Si quis negaverit Confessionem Sa-
cramentalem, vel institutam, vel ad salu-
tem necessariam esse jure divino; aut dixe-
rit, modum secrete confitendi soli Sacerdo-
ti, quem Ecclesia Catholica ab initio sem-
per observavit, & observat, alienum esse
ab institutione, & mandato Christi, & in-
ventum esse humanum, anathema sit.

VII. Si quis dixerit, in Sacramento
Pœnitentiæ ad remissionem peccatorum ne-
cessarium non esse jure divino, confiteri om-
nia, & singula peccata mortalia, quorum
memoria cum debita, & diligenti præme-
ditatione habeatur, etiam occulta, & quæ
sunt contra duo ultima decalogi præcepta,
& circumstantias, quæ peccati speciem mu-
tant

tant, sed eam confessionem tantum esse uti-
 lem ad erudiendum, & consolandum pœ-
 nitentem, & olim observatam fuisse tantum
 ad Satisfactionem Canonicam imponendam:
 aut dixerit eos, qui omnia peccata confiteri
 student, nihil relinquere velle divinæ miseri-
 cordiæ ignoscendum, aut demum non licere
 confiteri peccata venialia; anathema sit.

Sæc. XVI.
 A.C. 1551.

VIII. Si quis dixerit, Confessionem
 omnium peccatorum, qualem Ecclesia ser-
 vat, esse impossibilem, & traditionem hu-
 manam, a piis abolendam, aut ad eam non
 teneri omnes, & singulos utriusque sexus
 Christi fideles, juxta magni Concilii Late-
 ranensis constitutionem, semel in anno, &
 ob id suadendum esse Christi fidelibus, ut
 non consteantur tempore quadragesimæ; ana-
 thema sit.

IX. Si quis dixerit, absolutionem Sa-
 cramentalem Sacerdotis non esse actum ju-
 dicialem, sed nudum ministerium pronun-
 tiandi, & declarandi, remissa esse peccata
 confitenti, modo tantum credat se esse ab-
 solutum, aut Sacerdos non serio, sed joco
 absolvat; aut dixerit non requiri confessio-
 nem pœnitentis, ut Sacerdos eum absolvere
 possit; anathema sit.

X. Si quis dixerit, Sacerdotes, qui in
 peccato mortali sunt, potestatem ligandi,
 & solvendi non habere, aut non solos Sa-
 cerdotes esse ministros absolutionis, sed om-
 nibus, & singulis Christi fidelibus esse di-

Sæcul XVI. A. C. 1551. *Etum* : Quæcunque ligaveritis super terram, erunt ligata, & in cælo, & quæcunque solveritis super terram, erunt soluta & in Cælo : & , quorum remiseritis peccata, remittuntur eis : & quorum retinueritis, retenta sunt ; quorum verborum virtute quilibet absolvere possit peccata, publica quidem per correptionem duntaxat, si correptus acq̄ieverit, secreta vero per spontaneam Confessionem ; anathema sit.

XI. Si quis dixerit, Episcopos non habere jus reservandi sibi casus, nisi quoad externam politiam, atque ideo casuum reservationem non prohibere, quo minus Sacerdos a reservatis vere absolvat ; anathema sit.

XII. Si quis dixerit, totam pœnam simul cum culpa remitti semper a Deo, Satisfactionemque pœnitentium non esse aliam, quam fidem, qua apprehendunt Christum pro eis satisfecisse ; anathema sit.

XIII. Si quis dixerit, pro peccatis quoad pœnam temporalem, minime Deo per Christi merita satisfieri pœnis ab eo inflatis, & patienter toleratis, vel a Sacerdote injunctis, sed neque sponte susceptis, ut jejniis, orationibus, elemosynis, vel aliis etiam pietatis operibus, atque ideo optimam pœnitentiam esse tantum novam vitam ; anathema sit.

XIV. Si quis dixerit, Satisfactiones, quibus pœnitentes per Christum Jesum peccata

cata redimunt, non esse cultus Dei, sed tra-
ditiones hominum doctrinam de gratia, & Sæcul. XVI.
A.C. 1551.
verum Dei cultum, atque ipsum beneficium
mortis Christi obscurantes: anathema sit.

XV. Si quis dixerit, Claves Ecclesiæ
esse datas tantum ad solvendum, non etiam
ad ligandum, & propterea Sacerdotes,
dum imponunt pœnas confitentibus, agere
contra finem clavium, & contra institutio-
nem Christi, & fictionem esse, quod virtu-
te clavium, sublata pœna æterna, pœna tem-
poralis plerumque exsolvenda remaneat; a-
nathema sit.

§. LXIX.

Canones de Sacramento Extremæ
Unctionis.

Postea prælegebantur sequentes qua-
tuor Canones extremam Unctionem
concernentes.

Canon I. Si quis dixerit, extremam
Unctionem non esse vere, & proprie Sa-
cramentum a Christo Domino nostro institu-
tum, & a beato Jacobo Apostolo promul-
gatum, sed ritum tantum acceptum a Pa-
tribus, aut figmentum humanum; anathema
sit.

II. Si quis dixerit, sacram infirmo-
rum Unctionem non conferre gratiam, nec
remittere peccata, nec alleviare infirmos,
sed jam cessasse, quasi olim tantum fuerit
gratia curationum; anathema sit.

I 4

III.